

කඨින වීචර දානය

බෞද්ධයාගේ අත්පොත, පූජ්‍ය රේරුකානේ චන්දවිමල මහනායක හිමි. (පිටු අංක 115 සිට 116 දක්වා)

කඨින වීචර දානය

කඨින වීචර දානය යනු විශේෂ වීචර දානයකි. එය පෙර වස් වසා පවාරණය කළ හික්ෂුන්ට වර්ෂයකට එක් වරක් පමණක් දිය හැකි දානයකි. වස් මස අව පෑළවිය දිනයේ පටන් ඉල් මස පුර පසළොස්වක දිනය දක්වා ඇති මසක් වූ කාලය කඨිනය දිය හැකි කාලය ය. ඒ කාලයට වීචර මාසය යි ද කියනු ලැබේ. කඨින වීචරය ලැබීම නිසා පස් මසක් ගත වන තුරු හික්ෂුන් වහන්සේලාට විනය ප්‍රතිපත්ති පසක් පිළිබඳ ව විශේෂ පහසුකම් ඇතිවන බැවින් ඒ වීචරය හික්ෂුන්ට විශේෂයෙන් ප්‍රයෝජනවත් වීචරයකි. අන් සිවුරු දහසක් ලැබීමේනුදු හික්ෂුන් වහන්සේට ඒ පහසුකම් වලින් එකකුදු නො ලැබේ. එබැවින් කඨිනය දෙන දායකයන්ට ද අන් සිවුරු පිදීමෙන් ලැබෙන කුශලයට වඩා අනුසස් ඇති කුශලයක් ලැබේ. එය එක්තරා ගරු පුණ්‍යකර්මයකි.

කඨින දිය යුත්තේ මෙසේ ය: ඇසළ මස අව පෑළවිය දිනයෙහි පෙර වස් එළඹ වස් මස පුර පසළොස්වක පොහෝ දිනයෙහි පවාරණය කළා වූ හික්ෂුන් වහන්සේලා ඇති ස්ථානයකට වීචර මාසය තුළ දී තුන් සිවුරෙන් එක් සිවුරකට ප්‍රමාණය භිත අලුත්

වස්ත්‍රයක් සිවුරු කිරීමට වුවමනා ඉදිකටු තුළ පඬු ආදී උපකරණත් සමග සිවුරු කරන භික්ෂූන්ට ආහාර පානාදියත් ගෙන ගොස් ඉතා උදෑසන එය සංඝයාට පූජා කළ යුතු ය. උදෑසන ම පූජා කළ යුත්තේ ඒ වස්ත්‍රයෙන් එදින ම සිවුරක් කර ගත යුතු බැවිනි. කපා මසා පඬු පොවා අවසන් කළ සිවුරක් ද කඩින විවරය වශයෙන් පිදිය හැකිය. වැඩ නිම වූ සිවුරකින් කඩිනය පුද කරන හොත් කවර වේලාවක වුව ද පූජා කළාට වරදක් නැත.

පරිවාර පරිෂ්කාරයන්ගෙන් යුක්ත කිරීමෙන් කඩින දානය කැමති පමණකට මහා දානයක් කර ගත හැකි ය. කලාතුරකින් කරන්නට ලැබෙන මේ පින්කම හැකි තාක් මහත් කොට කිරීම බෞද්ධයන්ගේ සිරිතය. කඩින විවරයට පරිවාර පරිෂ්කාර වශයෙන් තවත් සිවුරු ද, ආහාර පාන හා බෙහෙත් වර්ග ද, ඇඳ පුටු මේස ආදී දූව භාණ්ඩ ද, ඇඳ ඇතිරි කොට්ට මෙට්ට ද, පිගන් කෝප්ප සැලි ආදී මැටි බඳුන් ද, කුඩා සැළි, කළ, කල්දේරම් ආදී තඹ පින්තල බඩු ද, කැති පොරෝ මන්නා පිහියා උදලු ආදී යකඩ බඩු ද, ඉදල් මුසුන් වට්ටි පෙට්ටි පෙරහන්කඩ ආදිය ද විහාරස්ථානවලට හා භික්ෂූන් වහන්සේලාට ප්‍රයෝජනවත් තවත් නොයෙක් දේ ද එක්කොට පිදිය හැකි ය.

එක් අයෙකු පිදූ කඩින වස්ත්‍රය කපා මසා පඬු පොවා කඩිනස්ථාර විනය කර්මය කරන්නට මත්තෙන් අනෙකෙක් තවත් බොහෝ පරිවාර වස්ත්‍රාදිය සමග කඩින වස්ත්‍රයක් ගෙන ආව හොත් සංඝයා විසින් එය ද පිළිගත යුතු බව -

“සචේ තස්මිං අනත්ථනෙ එව අඤ්ඤො කඩින සාටකං ආහරති. අඤ්ඤානි ච බහුනි කඩිනානිසංස වත්ථානි දෙති. යො ආනිසංසං බහුං දෙති. තස්ස සන්තකෙන අත්ථරිතබ්බං ඉතරො තථා තථා ඔවදිත්වා සඤ්ඤාපෙනබ්බො” යනුවෙන් විනයයෙහි දක්වා තිබේ.